

การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อวิชาชีพของนิสิต
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่เข้าศึกษาด้วยวิธีสอบตรง
และวิธีสอบผ่านระบบการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย

จัทมาศ เทพชัยศรี*

Chutamat Tapchaisri*

Abstract

The purposes of this study were to compare the academic achievement and the attitude to the career among the students with majors on physical education, health education and recreation who enrolled by the Admissions Office of Srinakharinwirot University and the Commission on Higher Education, Ministry of Education. The studied group was 732 students of 2544–2547 academic years. The data obtained from the Education Service Division, the Planning Division and the questionnaires were analyzed by using percentage, arithmetic mean, t-test, Mann-Whitney U test, F-test and Kruskal Wallis test.

The results were as follows:

1. The students of the three majors who enrolled by the Admission Office of Srinakharinwirot University and the Commission on Higher Education had statistically significant difference ($p < .05$) in academic achievement, i.e. the physical education students and health education students who enrolled by the Commission on Higher Education had higher academic achievement than those who enrolled by the Admission Office of Srinakharinwirot University, but the recreation students who enrolled by the Admission Office of Srinakharinwirot University had higher academic achievement than those who enrolled by the Commission on Higher Education.

---

*รองศาสตราจารย์ ภาควิชาสุขศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. The students of the three majors who studied in different classes had statistically significant difference ($p < .05$) in academic achievement, i.e. the students who studied in higher classes had higher academic achievement than those who studied in the lower classes.

3. The students who studied in different majors had statistically significant difference ($p < .05$) in academic achievement, i.e. the students who studied in health education had higher academic achievement than the physical education students and recreation students. The recreation students had higher academic achievement than the physical education students.

4. The students with different sexes had statistically significant difference ($p < .05$) in academic achievement, i.e. the female physical education students and recreation students had higher academic achievement than the male students. The male and female health education students had no significant difference in academic achievement.

5. The students of the three majors with different guardians, father's education, occupation and income, mother's education, occupation and income had no significant difference in academic achievement.

6. The health education students who enrolled by the Admission Office of Srinakharinwirot University and the Commission on Higher Education had statistically significant difference ($p < .05$) in attitude to career, i.e. the health education students who enrolled by the Admission Office of Srinakharinwirot University had better attitude to career than those who enrolled by the Commission on Higher Education, but the physical education students and recreation students who enrolled by the two ways had no significant difference in attitude to career.

7. The students of the three majors who studied in different years had statistically significant difference ($p < .05$) in attitude to career, i.e. the fourth year students had better attitude to career than the rest.

8. The students who studied in different majors had statistically significant difference ($p < .05$) in attitude to career, i.e. the physical education students and recreation students had better attitude to career than the health education students.

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อวิชาชีพของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการ ที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรง และโดยวิธีสอบผ่านระบบการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย คือสอบผ่านสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) นิสิตที่ศึกษามีจำนวน 732 คน เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2544-2547 นำข้อมูลที่รวบรวมได้จากกองบริการการศึกษา กองแผนงาน และแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ทดสอบความแตกต่างโดยใช้ค่าที (t-test), Mann-Whitney U test, ค่าเอฟ (F-test) และ Kruskal Wallis Test ผลการศึกษาพบว่า

1. นิสิตวิชาเอกพลศึกษา และสุขศึกษา และนันทนาการที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรง และสอบผ่าน สกอ. มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตวิชาเอกพลศึกษา และสุขศึกษาที่สอบผ่าน สกอ. มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) สูงกว่านิสิตที่สอบตรง ส่วนนิสิตวิชาเอกนันทนาการ ที่สอบตรงมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) สูงกว่านิสิตที่สอบผ่าน สกอ.
2. นิสิตวิชาเอกพลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตที่ศึกษาในชั้นปีสูงขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) สูงกว่านิสิตที่ศึกษาในชั้นปีต่ำกว่า
3. นิสิตที่ศึกษาในวิชาเอกต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตวิชาเอกสุขศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) สูงกว่า นิสิตวิชาเอกพลศึกษา และวิชาเอกนันทนาการ นิสิตวิชาเอกนันทนาการมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) สูงกว่า นิสิตวิชาเอกพลศึกษา
4. นิสิตคณะพลศึกษาวิชาเอกพลศึกษาและนันทนาการที่มีเพศต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย เพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) สูงกว่านิสิตเพศชาย ส่วนนิสิตวิชาเอกสุขศึกษา เพศชายและเพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) ไม่แตกต่างกัน

5. นิสิตทั้ง 3 วิชาเอกคือ พลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการ ชั้นปีที่ 2 ที่มีผู้ปกครอง การศึกษาของบิดา อาชีพบิดา รายได้บิดา การศึกษาของมารดา อาชีพมารดา และรายได้ มารดาต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) ไม่แตกต่างกัน

6. นิสิตวิชาเอกสุขศึกษา ที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรง และสอบผ่าน สกอ. มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิต วิชาเอกสุขศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรง มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพดีกว่า นิสิตที่สอบผ่าน สกอ. ส่วนนิสิตวิชาเอกพลศึกษาและวิชาเอกนันทนาการ ที่ผ่านการสอบ คัดเลือกโดยวิธีสอบตรงและสอบผ่าน สกอ. มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพ ไม่แตกต่างกัน

7. นิสิตวิชาเอกพลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีคะแนน เฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตวิชาเอก พลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการ ปีที่ 4 มีเจตคติต่อวิชาชีพ ดีกว่านิสิตชั้นปีอื่น ๆ

8. นิสิตคณะพลศึกษาที่ศึกษาในวิชาเอกต่างกัันมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพแตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตวิชาเอกพลศึกษาและนันทนาการมีคะแนน เฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพดีกว่านิสิตวิชาเอกสุขศึกษา

บทนำ

คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ เป็นคณะเดียวของมหาวิทยาลัย ในประเทศไทยที่ผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี 3 วิชาเอกคือ พลศึกษา สุขศึกษา และ นันทนาการ การรับบุคคลเข้าศึกษาในชั้นปีที่ 1 มี 2 วิธีคือ วิธีสอบตรง จัดสอบโดย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และวิธีสอบ ผ่านระบบการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย (การสอบเอนทรานซ์) ซึ่งจัดสอบโดยผ่าน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กระทรวงศึกษาธิการ (เดิมคือทบวงมหาวิทยาลัย) การรับบุคคลเข้าศึกษาในวิชาเอกต่าง ๆ ดังกล่าว ดำเนินการต่อเนื่องกันมานานกว่า 10 ปี มีบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาออกไปเป็น

จำนวนมาก ประกอบอาชีพหลากหลาย ทั้ง ในภาครัฐบาลและเอกชน จำนวนประกาศ รับในแต่ละปีการศึกษาแตกต่างกันดังนี้คือ วิชาเอกพลศึกษา รับด้วยวิธีสอบตรง 60 คน สอบผ่านสกอ. 40 คน วิชาเอกสุขศึกษารับ ด้วยวิธีสอบตรง 20 คน สอบผ่านสกอ. 20 คน และวิชาเอกนันทนาการรับด้วยวิธีสอบตรง 25 คน สอบผ่านสกอ. 25 คน (มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ 2544–2547) การกำหนด คุณสมบัติของผู้สมัครที่รับโดย 2 วิธีนี้ แตกต่างกัน การรับด้วยวิธีสอบตรงผู้สมัคร ต้องมีคุณสมบัติที่สำคัญคือ มีความสามารถ ทางด้านกีฬาหรือมีความสามารถอื่นใดที่ ภาควิชา นั้น ๆ กำหนด โดยไม่จำกัดแผนการ

ศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย ส่วน การรับโดยวิธีสอบผ่านสกอ. ผู้สมัครต้อง สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (หรือเทียบเท่า) ตรงตามแผนการศึกษาที่กำหนด ไว้ และเลือกสอบวิชาต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ ในระเบียบการสอบคัดเลือก จึงเห็นได้ว่าการรับบุคคลเข้าศึกษาด้วยวิธีการ 2 วิธีนี้มีความแตกต่างกันมาก และเนื่องจาก พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 กำหนดให้สถานศึกษาใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดสรรโอกาสการเข้าศึกษาต่อ ดังนั้นจึงควรที่จะมีการศึกษาวิจัยเพื่อประเมินนิสิตที่รับเข้าด้วยวิธีการ 2 แบบดังกล่าว ซึ่งผลจากการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ เจตคติต่อวิชาชีพของนิสิตคณะพลศึกษาที่รับเข้าใน 2 วิธีนี้ มีความแตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด ทำให้ใช้เป็นแนวทางประกอบการพิจารณาเลือกวิธีการรับบุคคลที่เหมาะสมต่อไป

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา สุขศึกษาและนันทนาการ ที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรง และโดยวิธีสอบผ่านสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาชีพของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา สุขศึกษา และ

นันทนาการ ที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรง และโดยวิธีสอบผ่านสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นิสิตวิชาเอกพลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการ ตามตัวแปร เพศ และข้อมูลส่วนบุคคล

สมมุติฐาน

1. นิสิตวิชาเอกพลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการ ที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีการต่างกันมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน
2. นิสิตวิชาเอกพลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการ ที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน
3. นิสิตคณะพลศึกษา ที่ศึกษาในวิชาเอกต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน
4. นิสิตวิชาเอกพลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการ ที่มีเพศต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน
5. นิสิตวิชาเอกพลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการ ที่มีข้อมูลส่วนบุคคลต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน
6. นิสิตวิชาเอกพลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการ ที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีการต่างกันมี เจตคติต่อวิชาชีพแตกต่างกัน

7. นิสิตวิชาเอกพลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการ ที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีเจตคติต่อวิชาชีพแตกต่างกัน

8. นิสิตคณะพลศึกษา ที่ศึกษาในวิชาเอกต่างกัน มีเจตคติต่อวิชาชีพแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา เป็นนิสิตคณะพลศึกษาจำนวนรวมทั้งสิ้น 732 คน จาก 4 ชั้นปีคือ ชั้นปีที่ 1 (เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2547) ชั้นปีที่ 2 (เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2546) ชั้นปีที่ 3 (เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2545) และชั้นปีที่ 4 (เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2544) แบ่งเป็น วิชาเอกพลศึกษา 421 คน วิชาเอกสุขศึกษา 138 คน และวิชาเอกนันทนาการ 173 คน

ข้อมูลทฤษฎี

ข้อมูลทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 2 ส่วน คือ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ คะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตแต่ละคนจาก 4 ชั้นปี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ได้จากงานทะเบียนและสถิติ กองบริการการศึกษา ประเมินโดยใช้เกณฑ์ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00-4.00 หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดี

คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-2.99 หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.99 หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำ

2. ข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิต เป็นข้อมูลที่ได้จากกองแผนงาน ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้ผ่านการ คัดเลือก กรอกแบบสำรวจในวันรายงานตัวเข้าเป็นนิสิต (มีเฉพาะชั้นปีที่ 2 ที่บันทึกไว้ในระบบคอมพิวเตอร์ พบว่าเป็นข้อมูลที่สมบูรณ์กว่าข้อมูลที่รวบรวมได้จากเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถาม)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเจตคติต่อสาขาวิชา/วิชาชีพ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น หากคุณภาพเครื่องมือโดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรง โดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ (Face validity) พิจารณาข้อความให้ชัดเจนเหมาะสมในด้านของภาษา ความถูกต้องในเนื้อหา แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ข้อใดที่มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ถือว่าข้อนั้นมีค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ซึ่งได้จำนวนทั้งหมด 32 ข้อ จากนั้นนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนิสิตวิชาเอกวิทยาศาสตร์

การกีฬา จำนวน 50 คน นำมาตรวจให้คะแนน แล้วทำการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ โดยหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง คะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Corrected item to total correlation) เลือก ข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ได้ แบบสอบถามที่มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ

ระหว่าง .21-.66 และนำไปหาค่าความ เชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แอลฟา (Alpha-coefficient) ได้ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90 จำนวนข้อที่ ใช้ได้มีจำนวนทั้งหมด 30 ข้อ

แบบสอบถามเจตคติที่มีข้อความทั้งทางบวกและทางลบ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4	1
เห็นด้วย	3	2
ไม่เห็นด้วย	2	3
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	4

การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อสาขาวิชา/วิชาชีพ ใช้เกณฑ์ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	2.68 – 4.00	หมายถึง เจตคติอยู่ในระดับดี
คะแนนเฉลี่ย	1.34 – 2.67	หมายถึง เจตคติอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.33	หมายถึง เจตคติอยู่ในระดับไม่ดี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

กำหนดวันที่จะเก็บข้อมูลระหว่าง เดือนมกราคม 2548 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2548 แล้วดำเนินการเก็บข้อมูลเจตคติต่อ สาขาวิชา/วิชาชีพ โดยใช้แบบสอบถามที่ ผ่านการหาคุณภาพเครื่องมือมาแล้ว กับ

นิสิตทั้ง 3 วิชาเอก จากนั้นตรวจความ สมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ คัด ฉบับที่ไม่สมบูรณ์ออก แล้วนำแบบสอบถาม ที่สมบูรณ์ไปทำการวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้มาจากกองบริการ การศึกษา จากกองแผนงาน และที่รวบรวม ได้จากแบบสอบถาม มาวิเคราะห์โดยใช้ โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

1. ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่า ร้อยละ

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของ คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) และเจตคติต่อวิชาชีพ ของนิสิตวิชาเอก พลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการ จำแนกตาม วิธีการสอบคัดเลือก และเพศ โดยการทดสอบค่าที (t-test) และทดสอบ สถิติแบบนอนพาราเมตริก (Mann-Whitney U test) โดยยอมรับความมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของ คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) และเจตคติต่อวิชาชีพ ของนิสิตวิชาเอก พลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการ จำแนกตาม ชั้นปี วิชาเอก เพศ และข้อมูล ส่วนบุคคล โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) และทดสอบสถิติแบบนอนพาราเมตริก (Kruskal Wallis test) โดยยอมรับความมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นิสิตคณะพลศึกษาที่ผ่านการ สอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรง และโดยวิธี

สอบผ่านสำนักงาน คณะกรรมการการ อุดมศึกษา (สกอ.) จำนวน 732 คน แบ่งเป็น 3 วิชาเอก ได้แก่ วิชาเอกพลศึกษา จำนวน 421 คน ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบ ตรง 273 คน คิดเป็นร้อยละ 64.85 ผ่านการ สอบคัดเลือกโดยวิธีสอบผ่านสกอ. จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 35.15 วิชาเอกสุข ศึกษานี้จำนวน 138 คน ผ่านการสอบคัดเลือก โดยวิธีสอบตรง 84 คน คิดเป็นร้อยละ 60.87 ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบผ่านสกอ. จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 39.13 และ วิชาเอกนันทนาการ จำนวน 173 คน ผ่าน การสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรง 97 คน คิด เป็นร้อยละ 56.10 ผ่านการสอบคัดเลือกโดย วิธีสอบผ่านสกอ. จำนวน 76 คน คิดเป็น ร้อยละ 43.90

2. นิสิตวิชาเอกพลศึกษา ชั้นปีที่ 2 ส่วนใหญ่มีผู้ปกครองเป็นบิดามารดา คิดเป็น ร้อยละ 50.49 การศึกษาของบิดา อยู่ใน ระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า คิดเป็น ร้อยละ 38.56 บิดาประกอบอาชีพส่วนตัว/ ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 40.45 รายได้ต่อเดือน ของบิดา ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 5,000-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 48.86 การศึกษาของ มารดา อยู่ในระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า คิดเป็นร้อยละ 50.51 มารดาประกอบอาชีพ ส่วนตัว/ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 53.75 รายได้ ต่อเดือนของมารดา อยู่ระหว่าง 5,000- 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 43.90 นิสิต

วิชาเอกสุขศึกษา ชั้นปีที่ 2 ส่วนใหญ่มีผู้ปกครองเป็นบิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 37.93 การศึกษาของบิดา อยู่ในระดับมัธยมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 40.74 บิดาประกอบอาชีพส่วนตัว/ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 44.44 รายได้ต่อเดือนของบิดา อยู่ระหว่าง 5,000-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.74 การศึกษาของมารดา อยู่ในระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า คิดเป็นร้อยละ 51.72 มารดาประกอบอาชีพส่วนตัว/ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 65.39 รายได้ต่อเดือนของมารดา อยู่ระหว่าง 5,000-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.31 นิสิตวิชาเอกนันทนาการ ชั้นปีที่ 2 ส่วนใหญ่มีผู้ปกครองเป็นบิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 63.04 การศึกษาของบิดา อยู่ในระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า คิดเป็นร้อยละ 36.84 บิดาประกอบอาชีพส่วนตัว/ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 51.28 รายได้ต่อเดือนของบิดา อยู่ระหว่าง 5,000-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 41.03 การศึกษาของมารดา อยู่ในระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า คิดเป็นร้อยละ 45.24 มารดาประกอบอาชีพส่วนตัว/ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 57.50 รายได้ต่อเดือนของมารดา อยู่ระหว่าง 5,000-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.33

3. นิสิตวิชาเอกพลศึกษา และนันทนาการ ทั้งที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรง และที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดย

วิธีสอบผ่าน สกอ. และนิสิตวิชาเอกสุขศึกษา ที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรงมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) อยู่ในระดับปานกลาง แต่นิสิตวิชาเอกสุขศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบผ่าน สกอ.มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) อยู่ในระดับดี

4. นิสิตวิชาเอกพลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรง และสอบผ่าน สกอ. มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตวิชาเอกพลศึกษา และสุขศึกษาที่สอบผ่าน สกอ. มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) สูงกว่านิสิตที่สอบตรง ส่วนนิสิตวิชาเอกนันทนาการ ที่สอบตรงมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) สูงกว่านิสิตที่สอบผ่าน สกอ. ผลปรากฏตามตาราง 1

ตาราง 1 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) ของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการ จำแนกตามวิธีการสอบคัดเลือก

วิชาเอก	วิธีการสอบคัดเลือก	n	$\bar{x}$	S	t	p
วิชาเอกพลศึกษา	สอบตรง	273	2.51	.40	5.89*	.000
	สอบผ่าน สกอ.	148	2.75	.40		
วิชาเอกสุขศึกษา	สอบตรง	84	2.77	.29	5.56*	.000
	สอบผ่าน สกอ.	54	3.08	.37		
วิชาเอกนันทนาการ	สอบตรง	97	2.81	.31	2.05*	.042
	สอบผ่าน สกอ.	76	2.71	.31		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 1 แสดงว่า นิสิตวิชาเอกพลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรงและสอบผ่าน สกอ. มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตวิชาเอกพลศึกษาและสุขศึกษาที่สอบผ่าน สกอ. มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) สูงกว่านิสิตที่สอบตรง ส่วนนิสิตวิชาเอกนันทนาการที่สอบตรง มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) สูงกว่านิสิตที่สอบผ่าน สกอ.

คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตที่ศึกษาในชั้นปีสูงขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) สูงกว่านิสิตที่ศึกษาในชั้นปีต่ำกว่า ผลปรากฏตามตาราง 2

5. นิสิตวิชาเอกพลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการที่ศึกษาในชั้นปีต่างกันมี

ตาราง 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) ของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการ จำแนกตามชั้นปี

วิชาเอก	ชั้นปี	n	$\bar{x}$	S	F	p
วิชาเอกพลศึกษา					82.453*	.000
	ปีที่ 1	128	2.24	.36		
	ปีที่ 2	115	2.64	.31		
	ปีที่ 3	87	2.74	.34		
	ปีที่ 4	91	2.90	.30		
รวม		421	2.59	.41		
วิชาเอกสุขศึกษา					8.722*	.000
	ปีที่ 1	46	2.75	.29		
	ปีที่ 2	34	2.80	.35		
	ปีที่ 3	25	3.01	.37		
	ปีที่ 4	33	3.09	.33		
รวม		138	2.89	.36		
วิชาเอกนันทนาการ					19.166*	.000
	ปีที่ 1	44	2.82	.29		
	ปีที่ 2	51	2.54	.25		
	ปีที่ 3	54	2.84	.29		
	ปีที่ 4	24	2.99	.23		
รวม		173	2.89	.31		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 แสดงว่า นิสิตวิชาเอกพลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ย

เป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ นิวแมนคูลส์ (Newman-Keuls) พบว่า

นิสิตวิชาเอกพลศึกษาปีที่ 2 ปีที่ 3 และปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) สูงกว่าปีที่ 1 ปีที่ 3 และปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA)

สูงกว่าปีที่ 2 ปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) สูงกว่าปีที่ 3

นิสิตวิชาเอกสุขศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) สูงกว่าปีที่ 1 และปีที่ 2

นิสิตวิชาเอกนันทนาการปีที่ 1 ปีที่ 3 และปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) สูงกว่าปีที่ 2 ปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) สูงกว่าปีที่ 1 และ ปีที่ 3

6. นิสิตที่ศึกษาในวิชาเอกต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตวิชาเอกสุขศึกษา มี

คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) สูงกว่า นิสิตวิชาเอกพลศึกษา และวิชาเอกนันทนาการ นิสิตวิชาเอกนันทนาการมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) สูงกว่า นิสิตวิชาเอกพลศึกษา เมื่อศึกษาเฉพาะกลุ่มที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรง พบว่า นิสิตวิชาเอกสุขศึกษา และนิสิตวิชาเอกนันทนาการมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) สูงกว่า นิสิตวิชาเอกพลศึกษา และเมื่อศึกษาเฉพาะกลุ่มที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบผ่านสกอ. พบว่า นิสิตวิชาเอกสุขศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) สูงกว่า นิสิตวิชาเอกพลศึกษา และวิชาเอกนันทนาการ ผลปรากฏตามตาราง 3

ตาราง 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) ของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการจำแนกตามวิชาเอก

วิธีการสอบคัดเลือก	วิชาเอก	n	$\bar{x}$	S	F	p
สอบตรงและสอบผ่าน สกอ.					36.663*	.000
	พลศึกษา	421	2.59	.41		
	สุขศึกษา	138	2.89	.36		
	นันทนาการ	173	2.76	.31		
	รวม	732	2.69	.40		
สอบตรง					33.602*	.000
	พลศึกษา	273	2.51	.40		
	สุขศึกษา	84	2.77	.29		
	นันทนาการ	97	2.81	.31		
	รวม	454	2.62	.39		
สอบผ่าน สกอ.					19.161*	.000
	พลศึกษา	148	2.75	.40		
	สุขศึกษา	54	3.08	.37		
	นันทนาการ	76	2.71	.31		
	รวม	278	2.80	.39		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 แสดงว่า นิสิตที่ศึกษาในวิชาเอกต่างก็มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของนิวแมนคูลส์ (Newman-Keuls) พบว่า

นิสิตวิชาเอกสุขศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) สูงกว่า นิสิตวิชาเอกพลศึกษา และวิชาเอก

นันทนาการ นิสิตวิชาเอกนันทนาการ มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) สูงกว่านิสิตวิชาเอกพลศึกษา

เมื่อแยกประเภทของการสอบพบว่า นิสิตวิชาเอกสุขศึกษา และนันทนาการที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรง มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) สูงกว่านิสิตวิชาเอกพลศึกษา และพบว่า นิสิตวิชาเอกสุขศึกษา ที่ผ่านการสอบ

คัดเลือกโดยวิธีสุ่มผ่าน สกอ. มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) สูงกว่า นิสิตวิชาเอกพลศึกษาและนันทนาการ

7. นิสิตคณะพลศึกษาวิชาเอกพลศึกษาและนันทนาการ ที่มีเพศต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA)

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตเพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) สูงกว่านิสิตเพศชาย ส่วนนิสิตวิชาเอกสุขศึกษา เพศชาย และเพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) ไม่แตกต่างกันผลปรากฏตามตาราง 4

ตาราง 4 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) ของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการ จำแนกตามเพศ

วิชาเอก	เพศ	n	$\bar{x}$	S	t	p
วิชาเอกพลศึกษา	ชาย	329	2.57	.40	2.15*	.032
	หญิง	92	2.67	.46		
วิชาเอกสุขศึกษา	ชาย	38	2.83	.36	1.23	.219
	หญิง	100	2.91	.36		
วิชาเอกนันทนาการ	ชาย	109	2.70	.30	3.80*	.000
	หญิง	64	2.88	.30		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 แสดงว่า นิสิตวิชาเอกพลศึกษา และนันทนาการ เพศชายและเพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) สูงกว่านิสิตเพศชาย ส่วนนิสิตวิชาเอกสุข

ศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) ไม่แตกต่างกัน

8. นิสิตวิชาเอกพลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการ ชั้นปีที่ 2 ที่มีผู้ปกครอง การศึกษาของบิดา อาชีพบิดา รายได้บิดา การศึกษาของมารดา อาชีพมารดา และรายได้ มารดาต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

9. นิสิตวิชาเอกพลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการ ทั้งที่ผ่านการสอบคัดเลือก โดยวิธีสอบตรง และที่ผ่านการสอบคัดเลือก โดยวิธีสอบผ่าน สกอ. มีเจตคติต่อวิชาชีพอยู่ในระดับดี

10. นิสิตวิชาเอกสุขศึกษา ที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรง และสอบผ่าน สกอ. คะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตวิชาเอกสุขศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรง มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพดีกว่านิสิตที่สอบผ่าน สกอ. ส่วนนิสิตวิชาเอกพลศึกษาและวิชาเอกนันทนาการ ที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรงและสอบผ่าน สกอ. มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพ ไม่แตกต่างกัน ผลปรากฏตามตาราง 5

ตาราง 5 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพ ของนิสิต วิชาเอกพลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการ จำแนกตามวิธีการสอบคัดเลือก

วิชาเอก	วิธีการสอบคัดเลือก	n	$\bar{x}$	S	t	p
วิชาเอกพลศึกษา						
	สอบตรง	214	3.20	.35	1.92	.055
	สอบผ่าน สกอ.	112	3.28	.31		
วิชาเอกสุขศึกษา						
	สอบตรง	74	2.99	.31	2.26*	.026
	สอบผ่าน สกอ.	44	2.85	.38		
วิชาเอกนันทนาการ						
	สอบตรง	69	3.27	.31	1.89	.061
	สอบผ่าน สกอ.	54	3.15	.37		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 5 แสดงว่า นิสิตวิชาเอก สุขศึกษา ที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธี

สอบตรงและสอบผ่าน สกอ. มีคะแนนเฉลี่ย เจตคติต่อวิชาชีพ แตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิต
วิชาเอกสุขศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดย
วิธีสอบตรงมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพ
ดีกว่านิสิตที่สอบผ่าน สกอ. ส่วนนิสิต
วิชาเอกพลศึกษาและวิชาเอกนันทนาการ ที่
ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรงและ
สอบผ่าน สกอ. มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อ
วิชาชีพ ไม่แตกต่างกัน

11. นิสิตวิชาเอกพลศึกษา
สุขศึกษา และนันทนาการที่ศึกษาในชั้นปี
ต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพ
แตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
โดยนิสิตวิชาเอกพลศึกษา สุขศึกษา และ
นันทนาการ ชั้นปีที่ 4 มีเจตคติต่อวิชาชีพ
ดีกว่าชั้นปีอื่น ๆ ผลปรากฏตามตาราง 6

ตาราง 6 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพ ของนิสิต
วิชาเอกพลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการ จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	n	$\bar{x}$	S	F	p
วิชาเอกพลศึกษา				5.037*	.002
ปีที่ 1	106	3.16	.31		
ปีที่ 2	90	3.25	.34		
ปีที่ 3	64	3.19	.36		
ปีที่ 4	66	3.35	.24		
รวม	326	3.17	.32		
วิชาเอกสุขศึกษา				5.347*	.002
ปีที่ 1	36	2.96	.28		
ปีที่ 2	29	3.06	.30		
ปีที่ 3	23	2.71	.30		
ปีที่ 4	30	2.96	.36		
รวม	118	2.89	.33		
วิชาเอกนันทนาการ				12.845*	.000
ปีที่ 1	31	3.35	.25		
ปีที่ 2	35	3.20	.35		
ปีที่ 3	33	2.96	.28		
ปีที่ 4	24	3.39	.22		
รวม	123	3.14	.33		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 แสดงว่า นิสิตวิชาเอกพลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิตติวิชาเอกพลศึกษา และนันทนาการมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพดีกว่า นิสิตวิชาเอกสุขศึกษา และเมื่อศึกษาแยกเฉพาะกลุ่มที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรง หรือเฉพาะกลุ่มที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบผ่าน สกอ.

ก็พบว่า นิสิตวิชาเอกพลศึกษาและนันทนาการมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพดีกว่า นิสิตวิชาเอกสุขศึกษาเช่นกัน และพบว่าในกลุ่มที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบผ่าน สกอ. นิสิตวิชาเอกพลศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพดีกว่าวิชาเอก

พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพดีกว่าปี 1 ปี 2 และปี 3

นิสิตวิชาเอกนันทนาการปี 1 ปี 2 และปี 4 มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพดีกว่า ปี 3 และปี 1 และปี 4 มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพดีกว่าปี 2

12. นิสิตคณะพลศึกษาที่ศึกษาในวิชาเอกต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิตติวิชาเอกพลศึกษา และนันทนาการมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพดีกว่า นิสิตวิชาเอกสุขศึกษา และเมื่อศึกษาแยกเฉพาะกลุ่มที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรง หรือเฉพาะกลุ่มที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบผ่าน สกอ. ก็พบว่า นิสิตวิชาเอกพลศึกษาและนันทนาการมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพดีกว่า นิสิตวิชาเอกสุขศึกษาเช่นกัน และพบว่าในกลุ่มที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบผ่าน สกอ. นิสิตวิชาเอกพลศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพดีกว่าวิชาเอกนันทนาการด้วย ผลปรากฏตามตาราง 7

ตาราง 7 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพ ของนิสิต
วิชาเอก พลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการ จำแนกตามวิชาเอก

วิธีการสอบคัดเลือก	วิชาเอก	n	$\bar{x}$	S	F	p
สอบตรงและสอบผ่าน สกอ.					33.662*	.000
	พลศึกษา	326	3.23	.32		
	สุขศึกษา	118	2.94	.33		
	นันทนาการ	123	3.22	.33		
รวม		567	3.10	.34		
สอบตรง					14.324*	.000
	พลศึกษา	214	3.20	.33		
	สุขศึกษา	74	2.99	.29		
	นันทนาการ	69	3.27	.30		
รวม		357	3.11	.33		
สอบผ่าน สกอ.					25.730*	.000
	พลศึกษา	112	3.28	.29		
	สุขศึกษา	44	2.85	.37		
	นันทนาการ	54	3.15	.36		
รวม		210	3.08	.36		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 แสดงว่า นิสิตคณะ
พลศึกษาที่ผ่านการสอบรวมทั้ง 2 ประเภท
วิชาเอกต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อ
วิชาชีพ แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความ
แตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดย
ใช้วิธีของนิวแมนคูลส์ (Newman-Keuls)
พบว่า

นิสิตคณะพลศึกษา วิชาเอกพลศึกษา
และวิชาเอกนันทนาการ มีคะแนนเฉลี่ยเจต
คติต่อวิชาชีพ ดีกว่านิสิตวิชาเอกสุขศึกษา

นิสิตคณะพลศึกษาที่ผ่านการสอบ
คัดเลือกโดยวิธีสอบตรง วิชาเอกพลศึกษา
และนันทนาการ มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อ
วิชาชีพ ดีกว่านิสิตวิชาเอกสุขศึกษา

นิสิตคณะพลศึกษาที่ผ่านการสอบ
คัดเลือกโดยวิธีสอบผ่าน สกอ. วิชาเอก
พลศึกษาและนันทนาการมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติ
ต่อวิชาชีพดีกว่า นิสิตวิชาเอกสุขศึกษา และ
นิสิตวิชาเอกพลศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเจตคติ
ต่อวิชาชีพดีกว่าวิชาเอกนันทนาการ

อภิปรายผล

1. นิสิตวิชาเอกพลศึกษา และ สุขศึกษาที่สอบผ่าน สกอ. มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) สูงกว่านิสิตที่สอบตรง แต่นิสิตวิชาเอกนันทนาการที่สอบตรงมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) สูงกว่านิสิตที่สอบผ่าน สกอ. อภิปรายได้ว่า

การสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรง ทั้ง 3 วิชาเอกรับนักเรียนที่จบมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า หรือสอบเทียบได้ โดยไม่จำกัดแผนการเรียน กำหนดให้ผู้สมัครสอบวิชาความถนัดทางการเรียน ส่วนการสอบคัดเลือกผ่านสกอ. ทั้ง 3 วิชาเอกรับนักเรียนที่จบมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนวิทยาศาสตร์ กำหนดให้สอบวิชาหลักเหมือนกัน 5 วิชา ได้แก่ ภาษาไทย สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และชีววิทยา นอกจากนี้ วิชาเอกพลศึกษา และนันทนาการต้องสอบวิชาฟิสิกส์ ส่วนวิชาเอกสุขศึกษาต้องสอบวิชาเคมี ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า คุณสมบัติพื้นฐานของผู้ที่สมัครสอบคัดเลือกจากวิธีการทั้งสอง มีความแตกต่างกัน ซึ่งเมื่อเข้ามาศึกษาในคณะพลศึกษาแล้ว ผู้ที่จบการศึกษามาทางแผนวิทยาศาสตร์จะเหมาะสมกับหลักสูตรของคณะพลศึกษามากกว่า เพราะหลาย ๆ วิชาใช้พื้นความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ ผู้ที่จบการศึกษาที่สอบคัดเลือกผ่าน สกอ. จึงเรียนได้ดีกว่า เป็นผลให้นิสิตวิชาเอกพลศึกษา และสุขศึกษาที่สอบผ่าน สกอ. มี

คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) สูงกว่านิสิตที่สอบตรง สอดคล้องกับกาญจนา รุ่งตรานนท์ (2530) ที่พบว่า ตัวแปรที่มีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ผลการเรียนในชั้นมัธยมปลาย ได้แก่ วิชาชีววิทยา ภาษาไทย สังคมศึกษา ฟิสิกส์ และภาษาอังกฤษ สำหรับการเปรียบเทียบคะแนนสูงสุดและต่ำสุดของผู้ที่สอบผ่าน สกอ. พบว่านิสิตวิชาเอกพลศึกษาและ สุขศึกษาผ่านการคัดเลือกเข้ามาด้วยคะแนนสูงกว่าวิชาเอกนันทนาการ ส่วนนิสิตวิชาเอกนันทนาการที่สอบผ่าน สกอ. แม้จะจบการศึกษามาทางแผนวิทยาศาสตร์ แต่อาจจะเป็นกลุ่มที่ไม่ถนัดเรียนทางด้านวิทยาศาสตร์ เพราะคะแนนที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามาค่อนข้างน้อย และส่วนใหญ่เลือกวิชาเอกนันทนาการในอันดับ 2 (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2544-2545) ส่วนกลุ่มนิสิตที่สอบตรงเป็นกลุ่มที่ตั้งใจมาสอบคัดเลือกที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จึงน่าจะเป็นกลุ่มที่ตั้งใจเรียน เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) กับกลุ่มที่สอบตรงจึงพบว่านิสิตวิชาเอกนันทนาการที่สอบตรง มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) สูงกว่านิสิตที่สอบผ่าน สกอ.

2. นิสิตวิชาเอกพลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการที่ศึกษาในชั้นปีสูงขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA)

สูงกว่านิสิตที่ศึกษาในชั้นปีต่ำกว่า อภิปรายได้ว่า

นิสิตชั้นปีที่ 1 ได้เปลี่ยนสถานภาพตนเองจากนักเรียนมาเป็นนิสิตในมหาวิทยาลัย จำเป็นต้องปรับตัวในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะในเรื่องการเรียน และการจัดวิชาเรียนในชั้นปีที่ 1 และ 2 ส่วนใหญ่เป็นวิชาพื้นฐาน ที่ต้องเรียนร่วมกับนิสิตวิชาเอกอื่นและต้องประเมินผลการเรียนร่วมกัน ผลการเรียนในหลายรายวิชาจึงค่อนข้างต่ำ แต่เมื่อนิสิตได้เรียนวิชาต่าง ๆ ที่เป็นวิชาเอก ในชั้นปีที่ 3 และ ปีที่ 4 นิสิตได้เรียนตรงกับทักษะและความถนัดของตนเอง จึงเรียนได้ดีขึ้น มีผลให้คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) สูงขึ้น

3. นิสิตคณะพลศึกษาวิชาเอกต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) แตกต่างกันโดยนิสิตวิชาเอกสุศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าวิชาเอกอื่น อภิปรายได้ว่า

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนสูงสุดและต่ำสุดของผู้ที่ผ่านการสอบคัดเลือกผ่านสกอ. ทั้ง 3 วิชาเอก พบว่าช่วงห่างระหว่างคะแนนสูงสุดและต่ำสุด ของวิชาเอกสุศึกษา น้อยกว่าวิชาเอกพลศึกษาและนันทนาการมาก ผู้ที่ผ่านการสอบคัดเลือกเข้ามาในวิชาเอกสุศึกษาจึงมีความสามารถใกล้เคียงกัน และโดยภาพรวมแล้วคะแนนสอบของนิสิตวิชาเอกสุศึกษาก็สูงกว่าคะแนนสอบของนิสิตวิชาเอกพลศึกษาและ

นันทนาการด้วย (ทบทวนมหาวิทยาลัย, 2544-2545, กระทรวงศึกษาธิการ, 2546-2547) นิสิตวิชาเอกสุศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกดังกล่าวจึงน่าจะมีความสามารถทางวิชาการสูงกว่าอีกสองวิชาเอก จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันดังกล่าว และถึงแม้จะเปรียบเทียบโดยแยกประเภทของการสอบ ก็พบว่านิสิตวิชาเอกสุศึกษาที่สอบผ่าน สกอ. มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าวิชาเอกอื่นเช่นเดียวกันด้วย นอกจากนี้ยังพบว่านิสิตวิชาเอกพลศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าวิชาเอกอื่น ๆ เป็นไปได้ว่าวิชาเอกพลศึกษามีการเรียนการสอนที่เป็นภาคปฏิบัติมากและหลายรายวิชาเป็นวิชาที่ใช้ทักษะทางด้านกีฬา นิสิตส่วนใหญ่มักจะมึทักษะในกีฬาบางประเภท อาจจะมีเพียงจำนวนน้อยที่มีความสามารถในกีฬาทุกประเภท เป็นผลให้คะแนนผลการเรียนโดยรวมต่ำกว่า

4. นิสิตวิชาเอกพลศึกษาและนันทนาการ เพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) สูงกว่านิสิตเพศชาย ส่วนนิสิตวิชาเอกสุศึกษา เพศชายและเพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) ไม่แตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า

โดยทั่วไปนิสิตชายมักจะใช้เวลาเล่นกีฬาและทำกิจกรรมมาก ซึ่งวิชาเอกพลศึกษาและนันทนาการก็มีรายวิชาที่มี

ภาคปฏิบัติและมีกิจกรรมมากด้วย จึงอาจทำให้ความสนใจในเนื้อหาวิชาภาคทฤษฎี และการทบทวนบทเรียนน้อยกว่านิสิตหญิง สำหรับวิชาเอกสุศึกษา การเรียนการสอนส่วนใหญ่เป็นเนื้อหาวิชา แม้จะมีภาคปฏิบัติ แต่ก็เป็นการเรียนการสอนที่เป็นการฝึกปฏิบัติในห้องเรียน จึงพบว่านิสิตวิชาเอกสุศึกษา เพศชายและเพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) ไม่แตกต่างกัน

5. นิสิตวิชาเอกพลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการที่มีผู้ปกครอง การศึกษา ของบิดา อาชีพบิดา รายได้บิดา การศึกษา ของมารดา อาชีพมารดา และรายได้มารดา ต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า

การเรียนการสอนในระดับมหาวิทยาลัย นิสิตส่วนใหญ่จะดูแลตนเอง บิดามารดา หรือผู้ปกครองมักจะไม่มีส่วนช่วยเหลือ และในส่วนของเนื้อหาวิชาของวิชาเอกพลศึกษา สุขศึกษาและนันทนาการ ก็ไม่ยากเกินกว่าที่จะใช้ความสามารถของตนเองในการเรียน หากนิสิตตั้งใจเรียน ทำงานที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ผู้สอน และหมั่นขวนขวายหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ นิสิตก็จะประสบผลสำเร็จในการเรียนได้ ดังนั้นไม่ว่าบิดามารดา หรือผู้ปกครองจะมีรายได้ การศึกษา อาชีพแตกต่างกันอย่างไร ก็ไม่ส่งผลต่อการเรียนของนิสิต

6. นิสิตวิชาเอกพลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการ ทั้งที่ผ่านการสอบคัดเลือก โดยวิธีสอบตรง และที่ผ่านการสอบคัดเลือก โดยวิธีสอบผ่าน สกอ. มีเจตคติต่อวิชาชีพอยู่ในระดับดี และนิสิตวิชาเอกสุศึกษา ที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรง และสอบผ่าน สกอ. มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนิสิตวิชาเอกสุศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือก โดยวิธีสอบตรง มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพดีกว่านิสิตที่สอบผ่าน สกอ. ส่วนนิสิตวิชาเอกพลศึกษาและวิชาเอกนันทนาการ ที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรงและสอบผ่าน สกอ. มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพ ไม่แตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า

เจตคติเป็นความรู้สึกเชื่อ ศรัทธาต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด การที่พบว่านิสิตมีเจตคติต่อวิชาชีพอยู่ในระดับดี แสดงว่านิสิตได้สัมผัสรับรู้และประเมินแล้วว่าตนเองมีความศรัทธาและยอมรับในวิชาชีพ อีกทั้งนิสิตที่ผ่านการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้ย่อมมีความภาคภูมิใจในสาขาวิชาที่ตนเลือก และคิดว่าจะเป็นสิ่งที่ดีและเหมาะสมสำหรับตน สำหรับนิสิตวิชาเอกสุศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรง มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพดีกว่านิสิตที่สอบผ่าน สกอ. อธิบายได้ว่า การสอบตรงเป็นการจัดสอบโดยมหาวิทยาลัย ซึ่งดำเนินการก่อนการสอบผ่าน สกอ. ผู้ที่มาสมัครสอบคัดเลือกจะต้องเป็นผู้ที่ตั้งใจมาสอบ การ

สอบจะเลือกวิชาเอกที่ต้องการ ได้เพียงอันดับเดียวเท่านั้นถ้าเวลาสอบข้อเขียนตรงกัน และเมื่อรายงานตัวยืนยันการเข้าศึกษาแล้วจะไม่สามารถเลือกสาขาวิชาเอกอื่นโดยผ่านทาง สกอ. ได้อีก ผู้ที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรงจึงเป็นผู้ที่ตั้งใจเข้ามาเรียนอย่างแท้จริง แต่พบว่านิสิตที่สอบผ่าน สกอ. เป็นจำนวนมากที่ไม่ได้เลือกวิชาเอกสุขศึกษาเป็นอันดับ 1 การตัดสินใจเลือกจึงไม่แน่วแน่เหมือนการสอบตรง จึงพบว่า นิสิตวิชาเอกสุขศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรง มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพดีกว่านิสิตที่สอบผ่าน สกอ. ส่วนนิสิตวิชาเอกพลศึกษาและวิชาเอกลำโพงที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรงและสอบผ่าน สกอ. มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพไม่แตกต่างกันอธิบายได้ว่า ผู้ที่จะเรียนพลศึกษาและวิชาเอกลำโพงต้องมีความสามารถเฉพาะทางด้านภารกิจกีฬาหรือลำโพง และต้องมีใจรักในวิชาชีพ ผู้ที่เลือกเรียนไม่ว่าจะสอบผ่านโดยวิธีใดย่อมมีความมั่นใจในตนเองที่จะเรียนได้ ทำให้พบว่าคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพไม่แตกต่างกัน

7. นิสิตวิชาเอกพลศึกษา สุขศึกษา และลำโพง ชั้นปีที่ 4 มีเจตคติต่อวิชาชีพดีกว่าชั้นปีอื่น ๆ อภิปรายได้ว่า

การที่นิสิตได้ศึกษานาน จำนวนปีการศึกษาเพิ่มมากขึ้น นิสิตได้เรียนรู้ในเนื้อหาวิชา ได้ฝึกภาคปฏิบัติและได้ทำกิจกรรม

ต่าง ๆ ทำให้เกิดความรักความพอใจในวิชาชีพมากขึ้น จึงมีผลทำให้นิสิตชั้นปีที่ 4 ซึ่งเป็นปีสุดท้ายมีเจตคติต่อวิชาชีพ ดีกว่าชั้นปีอื่น ๆ

8. นิสิตวิชาเอกพลศึกษาและลำโพงที่มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพดีกว่า นิสิตวิชาเอกสุขศึกษา อภิปรายได้ว่า

จากการพิจารณาอันดับการเลือกเข้าศึกษา โดยสอบผ่าน สกอ. พบว่า นิสิตวิชาเอกพลศึกษา ส่วนใหญ่เลือกพลศึกษาเป็นอันดับ 1 นิสิตวิชาเอกลำโพง ส่วนใหญ่เลือกลำโพงเป็นอันดับ 2 แต่นิสิตวิชาเอกสุขศึกษาส่วนใหญ่เลือกสุขศึกษาเป็นอันดับ 3 หรือ 4 (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2544-2545, กระทรวงศึกษาธิการ, 2546-2547) การเลือกอันดับ 1 หรือ 2 ย่อมแสดงถึงความตั้งใจที่จะเข้าเรียนในสาขาวิชานั้น ๆ และย่อมหมายถึงการมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพนั้น ๆ ด้วย เมื่อเปรียบเทียบเจตคติระหว่างวิชาเอก จึงพบว่า นิสิตวิชาเอกพลศึกษาและลำโพงมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพดีกว่า นิสิตวิชาเอกสุขศึกษา และนิสิตวิชาเอกพลศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพดีกว่าวิชาเอกลำโพง

ข้อเสนอแนะ

1. เนื่องจากนิสิตที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรงและสอบผ่าน สกอ. มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน จึงควรนำมาเป็นข้อพิจารณาใน

การรับบุคคลเข้าศึกษาต่อกรณีพบว่า นิสิตวิชาเอกพลศึกษาและสุขศึกษา ที่สอบผ่าน สกอ. มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) สูงกว่านิสิตที่สอบตรง เป็นไปได้ว่าแผนการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีผลต่อการเรียนในระดับมหาวิทยาลัย ผู้ที่สอบผ่าน สกอ. เป็นผู้ที่จบทางแผนวิทยาศาสตร์จะเหมาะสมกับหลักสูตรของคณะพลศึกษามากกว่า เพราะหลาย ๆ วิชาใช้พื้นฐานความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ จึงควรกำหนดแผนการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสำหรับผู้สมัครสอบตรงด้วย แต่หากการรับโดยวิธีสอบตรงมุ่งเน้นที่ความสามารถพิเศษมากกว่าแผนการเรียน ก็ควรพิจารณาเน้นการเรียนการสอนของนิสิตกลุ่มนี้เป็นกรณีพิเศษ

2. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ยังดำเนินการปรับเปลี่ยนรูปแบบการรับนิสิต โดยใช้ผลการสอบที่เรียกว่า ผลการสอบทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Test, O-NET) และผลการสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (Advanced National Education Test, A-NET) มาประกอบกับผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และทางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒก็ยังคงรับนิสิตโดยวิธีสอบตรงด้วย จึงควรมีการติดตาม และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) ของนิสิตที่ผ่านการสอบคัดเลือกจากวิธีการทั้งสอง

3. นิสิตกลุ่มที่สอบผ่าน สกอ. มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพต่ำกว่านิสิตที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรง เป็นไปได้ว่ากลุ่มที่สอบผ่าน สกอ. เป็นกลุ่มที่ไม่ได้ให้ความสนใจที่จะเข้าศึกษาในคณะพลศึกษาเท่าใดนัก ซึ่งพิจารณาได้จากอันดับการเลือกเข้าศึกษา ดังนั้นทางคณะพลศึกษาจึงควรให้การดูแลนิสิตกลุ่มนี้เป็นพิเศษ โดยการปลูกฝังค่านิยมและสร้าง เจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ

บรรณานุกรม

- กาญจนา รุ่งทรานนท์. (2530). รูปแบบการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย สาขาพลศึกษา. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ด. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. (อัสสำเนา).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). ข้อมูลการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2546. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2547). ข้อมูลการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2547. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2544). ข้อมูลการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2544. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2545). ข้อมูลการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษา ใน ปีการศึกษา 2545. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2544). ระเบียบการรับสมัครสอบคัดเลือกเข้า สถาบันอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย เป็นนิตยระดับปริญญาตรีปีที่ 1 (สอบตรง) ประจำปีการศึกษา 2544. กรุงเทพฯ.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2545). ระเบียบการรับสมัครสอบคัดเลือกเข้าเป็นนิตยระดับ ปริญญาตรีปีที่ 1 (สอบตรง) ประจำปีการศึกษา 2545. กรุงเทพฯ.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2546). ระเบียบการรับสมัครสอบคัดเลือกเข้าเป็นนิตยระดับ ปริญญาตรีปีที่ 1 (สอบตรง) ประจำปีการศึกษา 2546. กรุงเทพฯ.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2547). ระเบียบการรับสมัครสอบคัดเลือกเข้าเป็นนิตยระดับ ปริญญาตรีปีที่ 1 (สอบตรง) ประจำปีการศึกษา 2547. กรุงเทพฯ.